Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Ane-Marie

Citation: Wied, Gustav: ”Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967”, i Wied, Gustav: *Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 303. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied05val-shoot-idm140270071926176/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967

SØREN (gotter sig over sit snedige Paafund). Saaden ha'de I vel 'nde faarestillet Jer Sitavsjonen hæ, hæ! hva?

Intet Svar.
Ny Stilhed.

SØREN (gaber og strækker sig). Aa-aa Gu' ja . . .! Aa-aarrr! . . . Ma' bli'er sgu li'godt utiji, saadan en heel Dav . . .!

Stilhed.

En Mus gnaver oppe paa Loftet.

SØREN (falder i Søvn).

MADS og ANE (drejer et Par Gange uroligt paa sig). — Saa falder ogsaa de i Søvn. . . .).

Der snorkes over alle Bjærge. — Musen flygter.

OTTENDE AFDELING

Morgen Klokken fire. —
Dagslyset falder graat ind gennem Ruderne.

SØREN (løfter langsomt Hovedet og kigger paa sine Sovefæller. — Han skulde ud at fodre Heste. Men han er ikke rigtig dristig ved at lade Fællerne ene tilbage: For der er jo da Maa'e med Gæstfrihe'en! — Fa'en, Hestene ka' sgu osse godt vente det Par Timer, til di alle tre ska' op!

Og han lægger sig tilbage paa Puden igen. —

Men saa paa én Gang begynder han stille at fnise: Han har paa ny faaet en genial Idé! — Om han nu kunde liste sig ud og fodre Hestene og liste sig ind igen, uden at *Mads* og *Ane* mærkede det! Sikken et Puds, han saa ha'de spillet dem! Dj vilde ærgre sig i Flint, naar di senere fik det at vide!

Han rejser sig og spejder forsigtig til Siderne: *Ane* og den anden sover, saa det dunder! —

Søren voltigerer ud paa Gulvet og faar Benklæderne paa. Og paa bare Fødder sniger han sig ud af Stuen, gennem Køkkenet og over i Stalden. — Forhænget har han omhyggelig trukket for Alkoven, at ikke Dagslyset skal vække de to ensomme . . .

En knap halv Time efter kommer han listende tilbage og manøvrerer atter op i de lune Dyner.

Han kan næppe bare sig for at le højt: *Mads* og *Ane* ligger, som da han forlod dem, varme og forpustede af Søvnen. —

Klokken halv syv staar de alle tre op, og *Mads Nielsen* byder Adjøs og gaar hjem til sit.

SLUTNING

SØREN. (Naturligvis varede det ikke mange Dage, forinden hele Sognet vidste Besked om, at Mads Nielsen havde tilbragt Mærkedsnatten i Søren og Anes rummelige Ægteseng. — Søren er selv ivrigst til at fortælle Historien. Og han er ved at gaa til af Fnisen, naar han beretter om, hvorledes han listede ud og fodrede Heste og listede sig ind igen, mens de to andre sov): Der